

Gânduri hoinare

Stelian Stancu

Cerem fără a gândi
A avea nevoi ori ba
Vrem să stăm a nu trudi
Dar să nu fim duși cu vorba,
Pentru cele ce nu suntem
Pentru cele ce nu-s gând
Pentru cel ce nu concepem
Pentru cel ce nu e-n rând,
Cu acele ce sunt bune
Cu tot dorul de virtute
Cu acela care spune
Că-i ușor și când irupe,
Timpul cel fără de tihnă
Timpul ce-i pierdut în van
Timpul ce n-are odihnă
Timpul ars pe cel divan,
Al răscrucii ce e-n noi
Când doar visul mai răsare
Al iluziei în doi
Azi suntem, mâine dispăre,
Ce e nu, un nu rămâne
Ce-i pustiu se-mputinează
Ce e da, ca da-ul spune
Azi e zi ce luminează,
Ultimele amintiri
Urma celor ce-s pe ducă
Ultimii ei trandafiri
Ai lui ultim ce apucă,
Să abunde în mistere
Fără timp de resemnare
Să se stingă efemere
Clipe care n-au chemare,
Către mine, către tine
Către el apus de soare
Către ultimul gând, bine
Rezervat în așteptare.